

ПОЛ ВЕРЛЕН SPLEEN

Част 0 от „Песни без думи“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Розите — всички бяха червени,
черен бе целият гъвкав бръшлян.*

*Скъпа, от твоите дребни измени
пак съм отчаян и пак — изтерзан.*

*Бе прекалено синьо небето,
въздухът — сладък, прибоят — зелен.*

*Все се страхувам — ах, да не бе то! —
бягство жестоко ти криеш от мен.*

*И от бръшляна чувствам умора,
и от чемшира, от всички треви,*

*и от полето, и от простора,
не и от тебе, от тебе — уви!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.